

Op herhaling

Emiel van Hensbergen

Voor Thomas & Lotte

September 2020

Speels	3
Pietluttig	6
Op herhaling	8
Ieder jaar beurs	12
Blootschap van algemeen nut	15
Taallente	17
Kaassoufleren	19
Roetfilter	20
Ingrijpen	22
Schemergebied	24
Sim Only You	26
Deurdonderen	28
Buitenspel	31
Ongemakkelijk	34
Ongemakkelijk (2)	36
Worst-elen	37
Nogal wieden	39
I(s) N(iet) G(rappig)	41
Wikkelrock	46
Witgoed	50
Old time rock 'n roll	54
ALS ik kon toveren	58
Onmisbaar	60
Inhaalactie	64
Reizen in burger	68
Zoek dekking!	69
Lean lean grass of home	72
Berichten van mars	74
Remsporen	78
Bezorgd	81

Speels

Tussen al het komkommernieuws rond honderden verdronken bootvluchtelingen, akkoordmoeheid, het zoveelste gezinsdrama, was het echt schokkende nieuws te zien in Pauw & Witteman van woensdag (mijn cynisme zal u onderhand bekend zijn). Met een journaille waar de vingers bij afgelikt kon worden, werd daar een item aangesneden wat de bedreiging kan worden van ons land. Verbazing dat een onderwerp van dergelijke magnitude enkel besproken werd in P&W.

Als ware gladiatoren zaten de opponenten tegenover elkaar, zuinig en zenuwachtig nippend aan een glas water. Droog was de lucht, de spanning te snijden. Een eerste optreden voor de wetenschapsjournaliste. Sinds enkele dagen was ze van haar stuk. Een halve eeuw strijd, gevoerd door velen, met slachtoffers aan beide kanten, leek in een enkele publicatie naar de bliksem geholpen. Tijdens de make-up sessie hadden ze elkaar vanuit hun ooghoeken schalks aangekeken. Blikken van minachting voor elkaars professie waren uitgewisseld.

Nu was het dan zover. De begintune liep en ze schuifelde nog een beetje op de rode stoel die hoegenaamd comfortabel rond haar heupen zou moeten aansluiten. Overigens leek haar debatgenoot evenmin gerust op een goede afloop. Ze (bleek mij na de introductie) was voornemens haar punt te maken tijdens het voorstelrondje. Een dergelijk onderwerp zou zeker aan het eind van de uitzending geplaatst worden, teneinde het publiek te lange leste aan de buis te binden.

Op tafel lag het "*Casus Belli*". Een kleurige folder van glossy materiaal. Pijnlijk lang duurt de discussie over de gesprekken tussen kabinet en oppositie en een nieuw uit te komen theaterproductie rond Anne Frank.

Wanneer eindelijk een brug geslagen lijkt tussen onderwerpen, krijgt de wetenschapsjournalist het woord. In een vlammend betoog fulmineert ze over de handelswijze van Bart Smit.

Wat er gaande was? Bart Smit had gemeend 100 jaar emancipatie uit het raam te werpen en jonge meisjes te posteren achter plastic strijkijzers, stofzuigers en mini-keukentjes. Op de gehele pagina was geen jongetje te bekennen.

Klap op de vulva-vuurpijl was de bijgeschreven tekst "*Zo goed zijn als mama, dat wil je ook!*"

Met verbijstering luister ik naar de dame, wanneer ze betoogt dat deze actie nodeloos rolbevestigend werkt. Vreemd om hiermee te starten; kennelijk accepteert ze de rollen, maar vindt ze het niet nodig hier extra aandacht voor te vragen. Die mening deel ik; iets wat al decennia lang duidelijkheid scheidt, haal je niet zomaar overhoop.

Ze blijkt echter iets anders te bedoelen. Kinderen zouden door dergelijke reclame het idee kunnen krijgen dat het ongepast is als man achter de strijkplank te staan, de stofzuiger ter hand te nemen of een maaltijd te koken. Daarmee zouden kinderen zich ongemakkelijk voelen, wanneer zij - tegen de reclamedruk in - vergrijpen aan geslachtsoneigenlijk (red. u krijgt hem gratis) speelgoed.

Nog even en de jaren vijftig zijn weer terug, verzucht de dame (de gedachte alleen al bezorgt mij een korte opleving in de gordelstreek).

Stereotyperend gedrag neemt hand over hand toe en kinderen zouden hierdoor in de war kunnen raken. Het zou ze een verkeerde voorstelling van zaken geven waar ze vanaf hun adolescentie last van ondervinden.

Wanneer vervolgens gerenommeerd hersenonderzoeker Dick Swaab zijn keel schraapt en van wal steekt, blijkt de angst van zijn tegenstander weinig wetenschappelijke basis te vinden. Ik verbaas me over het feit dat deze man de moeite neemt überhaupt serieus in te gaan op dit item. Met een aantal rake klappen wordt de discussie rond stereotyperend foldermateriaal van tafel geveegd.

Moedeloos schakel ik de kijkkast uit en doof ik de lichten in de kamer. Op weg naar boven merk ik dat de deur naar de logeerkamer openstaat. Een zestal overhemden, veelal van 's Rijkswege verstrekt, hangen aan een knaapje; wachtend op een ander knaapje, wat de dag erop de strijkbout ter hand zal nemen...

Pietluttig

Begreep dat concertorganisator Mojo de aanstaande concerten van Black Sabbath wil schrappen ten faveure van extra concerten Deep Purple. Eveneens schijnen de Rolling Stones twee hits niet meer op hun setlist te zetten, waarbij She's Like a Rainbow ineens populair lijkt. Welke hits zijn gesneuveld mag u raden. Iets met een deur en scheurgras. Tot slot heeft ook Van Morrison moeten inbinden. Argumenten dat het slechts de oogkleur van de dame in kwestie betrof mocht niet baten...

Zwarte verf wordt door Gamma en Karwei inmiddels puur op basis van RAL codering aangeboden. Volkswagen overweegt korting op de kleuren zwart en bruin bij een nieuwe auto, teneinde VN bemoeienis te voorkomen. Een pluriform straatbeeld begint bij de VN. Synthetische kleding lijkt ineens erg in en men geeft overige materialen van katoen.

Mijn punt is helder en wordt door een ruime meerderheid in dit land gedeeld. Wanneer we in Nederland als volksvermaak zwarte mensen door de straten zouden ranselen, we ze urenlang katoen zouden laten plukken of opsluiten in grote schepen, als eerbetoon aan lang vervlogen VOC tijden, dan ben ik de eerste om hiertegen in het verweer te komen.

Echter het moge duidelijk zijn dat ons Sinterklaasfeest wellicht het meest verbindende feest is wat we kennen. Het verenigt de natie; iets wat van onze Jamaicaanse vriendin niet gezegd kan worden.

Kapitale fout ook, door als voorzitter van een onderzoekscommissie, nog voor er een onderzoek uitgevoerd is al met conclusies te komen.

Ik zal Thomas straks uit moeten leggen dat de VN een organisatie is, niet bij machte een vuist te maken bij internationale conflicten, maar gelukkig wel snoeihard stelling durft te nemen bij wereldvrede bedreigende situaties binnen Nederland.

Ook het plan voor zogenaamde regenboogpieten verdient niets beters dan pek en veren. Voor we het weten meent de homo gemeenschap dat zij onterecht worden ingezet als hulpje van Sinterklaas. Enig bijkomend positief effect zou een verbeterende relatie met Rusland zijn. Het is natuurlijk volstrekt toevallig dat de Greenpeace boot reeds getooid was met een regenboog. En nu houd ik er over op, omdat het de discussie niet waard is. Piet is Zwart en Piet moet blijven. Amen.

En nu kruip ik terug in mijn schulp. In de verte zie ik een boze Jamaicaanse op me afkomen. Ze schreeuwt iets over zwartgallige humor...

Op herhaling

Vanaf hedenochtend kunnen mijn eega en ik wereldkundig maken dat er eind mei 2014 een nieuw lid wordt toegevoegd aan ons gezin. De eerste visuele en auditieve berichten vanuit de baarmoeder gaven ons de bevestiging dat er opnieuw iets moois groeit. De hij/zij discussie is eveneens weer in volle hevigheid losgebarsten. Zinloos natuurlijk, het zal opnieuw een kranige, Hollandse jongen worden. Uit praktisch oogpunt ook veel handiger. Daarnaast is er nog steeds veel geld te verdienen in de voetballerij en dan kun je maar beter op meerdere paarden wedden.

Mijn vrouw zit hier iets anders in. Ze is overtuigt dat het een meisje wordt; een meisje. De geschiedenis leert dat omgang met meisjes mij doorgaans niet licht valt. Meermaals heb ik feedback - zo interpreteer ik de opmerkingen maar - gekregen dat ik een weinig buitenissig overkwam. Dit schrikt een groot deel van de dames kennelijk af. In die zin vraag ik me dan ook af hoe dit later moet gaan als het onverhoopt een meisje wordt.

Beelden waarin ik het eerste vriendje met pukkels en een scooter vastgebonden aan een stoel onder een bouwlamp aan de tand voel schieten door mijn hoofd. Met gruwel wachtend op de dag dat ze aankondigt met vriendinnen naar Ibiza te willen gaan, 17 lentes tellende. Hoe dan ook, daar het toch een jongen wordt, haal ik graag het volgende Bijbelse adagium aan; de mens lijdt vaak het meest aan het lijden dat men vreest.

De geschiedenis lijkt zich te herhalen, wanneer ik mijn vrouw dagelijks zie worstelen met het moederschap enerzijds en een haast permanente staat van weeïgheid.

Deze eerste periode is zwaar, zeker. U als lezer verwacht op dit punt wellicht een grote MAAR, waarin ik uit de doeken doe dat het ook voor de vader “op herhaling”, niet eenvoudig is.

Kostwinnerschap gecombineerd met zorg- en troostzaken.

Helaas, ditmaal alle eer naar de vrouw die het op dit moment het zwaarst heeft.

Teneinde u verder te prikkelen en aan te sporen tot reactie, doen we net alsof er nog geen enkel beeld is bij een passende naam voor de jonge spruit. Ditmaal een volledig verzorgd etentje bij ons thuis voor degene die met de juiste naam aankomt. U kunt maximaal twee jongens en twee meisjesnamen opgeven. Weet dat Engelse of Amerikaanse namen bij voorbaat geen enkele kans maken. Ook namen met meer dan drie lettergrepen lijken de shortlist niet te halen.

Afgelopen weekend ging ik ook op herhaling. Het was het weekend - het kan u niet ontgaan zijn - van de Nationale Pickupdagen. Plaats van handeling; 't Harde (waar anders). Twee platenspelers in de auto vertegenwoordigen ongeveer de waarde van de gehele auto en dat zegt meer over de staat waarin de Peugeot op dit moment verkeerd.